

**ECCLESIASTICAE || DISCIPLINÆ || LIBRI SEX:|| DE
CANONICA ET MO-||nastica Disciplina collapsa
restau-||randa, pristinoqué nitori || restituenda.||**

Schulting, Cornelius

Coloniae Agrippinae, 1599

VD16 ZV 14233

In Libros De Ecclesiastica Disciplina Reverendi Doctiss. Viri. D. Cornelii Schvltingii A Steinvvich SS. Theologiae Licentiati Ac Professoris Coloniae, D. Andrae Canonici. Epigrammata Auctore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63372](#)

IN LIBROS
DE ECCLESIA-
STICA DISCIPLINA
REVERENDI DOCTISS. VI-
RI D. CORNELII SCHVLTINGII A
STEINVICH SS. THEOLOGIAE LI-
CENTIATI AC PROFESSORIS
COLONIAE, D. ANDREÆ
CANONICI.

EPIGRAMMATA
Auctore.

GUILHELMO SALSMAN SS. APO-
STOLORVM CANONICO.

RELIGIO CORNELIO SCVL-
TINGIO STEINVICHIO SVO
contra hostes vindici.

*Virtutum Princeps, eadem Regina sacrorum
RELLIGIO, sex atque decem velut obsita seclis
Per sacras, CHRISTI dominor cum legibus, aras.
Qua Phabus radios Oriensque, Cadensq; ministrat;
Quar get Arctous, comtrariaq; astuat Arctos.
Rex meus atque Pater non expugnabile robur
Indidit, omnipotēs CHRISTVS, stab illemq; manere
Perpetuò voluit, nullaq; vel arte moueri;
Quanquam etiam contra stent ostia Ditis abena.*

*Non minus affectat mea sceptr'a potentis Auerni
Progenies, homines vultu, lanaq; bidentes,
Corde lupi, fibra Tigres, stomachoque Dracones
Hæreticos dico, desertoresque sacerorum.*

tt 4

Quas

Quas non in furias illi transire parati.
Oppugnant mea tecta, simul conuellere certant
Rupe inconuessa positas, immaniter, arces.
Rumpere si possent aditus adytisq; potiri,
Quid non auderent? Diuos arcessere calis,
Atq; arcere; Deo Angimanum præscribere leges,
Arbitrijq; sui caelestia reddere iura.
Ab nostro quoties illudere fada pudori
Tentauit Soboles Veneris Martisq; cruentis:
(Numina falsa colunt isti hac duo) fracta libido est
Illorum, nihil in castam potuere Tonantis
Sponsam, quam fidei CHRISTVS sibi lege iugavit.
Ergo ad Lenones damnat me turba proterua,
Perfida, crudelis, mendax: hinc nominor illis
Iam Regina salax Sodoma, & Babilonica pellex,
Luxurians ostro, Regumq; amplexibus hærens.
Rideo vesanos; quid enim nisi futilis umbra hoc
Verborum, morbus cerebri, & deliria meotis?
LIBER ijs Deus est: genio atque abdomen turpi
Sacra Deo faciunt; hinc LIBER turba loquendi est,
Quidlibet audendi ius arrogat, omnia turbat.

Non noua iam patior, series antiqua malorum est,
Has priscis ab auis furias hausere; nec vltor
CHRISTVS, amore meo, Vecordes suit inultos.
Ecce iacent mea lambentes vestigia strati
Stigmate Ligero Gallosodomita perustus
CALVINS, sub calce mea stridentia vincla
Molitur, multum indignans, Acheronta mouendo.
Subsilit, oblictans superis: quam spiritus illi

Duc-

Dicitur exili! circum lymphada suorum
Furba ruit hiscens, cæco immoriens quod, magistro.

Ipsa sui SCHVLTINGE tibi Victoria partem
Debet, in arma fidem propter mea, propter & arma,
Quæ mea tractasti nobis fidissimus vnuis.

CALVINVS te sensit atrox, sensere sequaces
Errorum per Cymmerias fax gressa tenebras:
Quando sublimis salio, offi. ioquod, docentis
Arte refellebas docili mendacia vatis
Dira Gebennatum, mendacia mersa Gehenna.
Dumque, leues auras imitantur verba, nec auri
Discipulorum excepta, fugacia semper inherents
Inseru illa libris obituriis vndique, mundum,
Et subiecta typo ventura in secula mandas,
Quæ tibi nemo fide minuet, non arguet ullus.

Nec fratri laude Leihæa obliuio mergat:
Fama PETRI mihi grata tui Fratrique, Patrique
Vindicus atque mei, quantum decus attulit ipse
Præsidiumque mihi! gratum meminisse, piumque.
Cardine res inuerso iam mea: cœperat ire;
Vrbs & terra mihi deuota COLONIA pestem
Hauserat; ah princeps sacrorum maximus ille
SEPT EMVIR. nostris contraria ritibus audens.
Iam iam incestabat Diuūm crudeliter aras.
Vrbs dilecta Deo, quamvis interrita, semper,
Virgo, tenax nostri, vigilansque pudoris ab auro,
Magnanimis etiam poterat nutare videri:
Illius ast custos, tollendus ad astra Senatus
Idæsam mihi seruabat, nec ab hoste timere

† † s

Vifus.

Sic
BE
H
H
Q
Ef
Vi
Qu
Si
Vi
Lu
M

Vifus, nec fychios qui quam curare furores.
Hic PETRI eminuit Constantia, cura fidnsq;
Tum patriæ, & pietatis amor studiumq; sacrorum:
Purpureis coram Patribus magnoq; Senatu
Ille meus rigidè pro me certauit Achilles,
Indicioq; suo fraudes pat' fecit Auerni.
Præmia digna refert PETRVS nunc incola cœli:
Præmia digna feres cum fratre, ut fratriu Achætius.

D. HIERONIMVS CORNE
LIO SCHVLTINGIO CVLTORI
suo & amico.

Dixerunt ego quod sim sacri nominis Heros;
Dicis idem cultu vir celebrande meo.
Quem colis, ipse colam, nec eris frustrandus amico,
Irflans Dalmatico cornua plena Seni,
CORNELI. tecum laudes impertiari iſtas,
Non sine te mea laus, tu sine me nec eris.
Viue mihi ſimili: viuendo ſcripta probantur;
Vitaq; maior, quam littera, iestus erit.
Viue Dei metuens, viuendo dicta probantur;
Sic meus es cultor, ſic eris alter ego.
BETHLEMI memor eſto mei (memor, euge, monerū)
Nam fugiū auratas, nomina magna domos.
Hic & in auspicio locus eſt tibi clausus, & exſors
Turbarum. & luxus, defidiaeq; graui. (dam,
Ut mihi BETHLEMVM, CHRISTI cunabula quon.
Mel cum lacte dedit virginis, atq; Dei;

Sig

Sic de fonte meo hoc liba: fons D A V I D I S ifte,
Fons CHRISTI: hic panis verus, & vnda m: hi est:
BETHLEMVM domus est panis, Bethlemicus hic fons
Vescere pane Dei flumina sancta bibe.
Hic præsepe Deo cunas in marmore caso
Præbuit(ah Tygres tale cubile colant)
Hic ego multabam silicis præcordia tactu,
Erubuitq; meo sanguine dura silex;
Quando recursabant animo ludibria Ditis;
Ut fibris noxam subderet arte meis.
Est LAPIDOSA VIA ð STEINVVEG Virtutis ad atra
VICVS & est, malis hoc LAPIDOS VSE: eð:
Viuere perge tibi; à vanis subducere turbis;
Diuerte ad studium, quod mihi nectar erat,
Quodq; tibi est nectar, non illis faucibus aptum,
Quas non irrorat gratia larga Dei.
Si non Antipodum sol declinasset ad umbras,
Lunaq; rupisset pensa diurna mihi,
Vnades vita, & studij, mortisq; fuisset;
Clausisset vigiles mors oculosq; mihi.
Luminibus nostris exul quoq; somnus abiisset,
Dum veheret cantu gallus ab axe diem.
Mens eadem tibi; respondes meritò, atq; labore:
Respondet meritis ecce corona tuis.

S. S.

S. S. THEOLOGIA LICEN. D.
tiato & Professori suo Schul-
tingio.

VErigena C H R I S T O prognata, Tonantis
alumna,
Consilij atq; operum conscientia sola Dei.
Omnis ab ore meo flumen sapientia dicit;
Numinis Ambrosiam libo propino sacri.
O mea progenies, rerum studiosa sacrarum,
Amplexu matrem cinge fauente tuam.
Huc ades, & venas mecum sectare latentes,
Quas mecum nouit spiritus astra regens.
Tu & CHVLT INGE mibi tot iam deuotius in annos,
Perge Gigantais passibus ire procul.
Vertice diuino sistendus, in ardua celi
Insere docte caput; culmen habere potes,
Culmen Olympiacum: scribendi parta corona,
Gloria parta tibi, stantq; trophya tua.
Muneris hoc nostri est, te insignia laurea velant.
Diffili ex palma laurea sarta dedi.

D. HIE

EN. D. HIRONYMVS CORNE.
LIO SCHVLTINGIO GRATIAS
agit pro concinnata Confessione
Hieronimiana.

Cornelianus est bonus: CORNELIAE
Ceu filius Latinam adornas gloriam,
Et eruditionem abhinc propaginas
In posteros, & posteriorum posteros.
Manum mihi admoliris & scriptis meis,
Probauit euentus tuum factum optime:
CONFESSI ONIS alta stabit gloria.
Hoc maius admiratione qualibet
Isthi habes, quod omnia mea congeris,
Scopum qua& eundem finem eundem qua appetunt,
Vnum in locum, ut n. hil supra atq; infra n. hil
Restet, relatu prosequi quod debeas.
Annis meis errantium que monstra erant
In cœlites, & in Deum ipsum iniuria,
Heu denuo post fata publicum vident,
Et prodeunt rursum huc abwq; Tartaro.
Pharetra seruit hic mea, & iacula mea:
Stridonio petantur ergo fulmine,
In profluentis alueum Danubij
Mei, n. fanda mergantur capita precor:
Redundet illis 1 ster ille, corporum
Vorax & impletat profundos gurgites.
In hos meam sententiam hanc intorqueat
Opto Deus Deiq; Iudices vice,

ATMIA-

Armauit, erge, te tua hac industria:
Mens, tuusq; feruor impios coquit.
Restat meorum qui quid hoc voluminum,
Sacrum vi penum, in millena diuidis loca,
Et partibus figis, locasq; congruis.
Enucleata scripta mea sic germinant
In auietra seculorum tempora,
Et hostium rodent inanes chartulas
Ignobiles, ut alitis, pennas, Iouis
Vicina pluma deuorat, nec sustinet.
Quos mutua nunc factio[n]es atterunt,
Facile meorum amor, mens labor premet,
Et ira numinis flagrans cupidine,
Quæ fortitudinis velut cos est sacra.

Grates referto: laboris arbiter Deus
Bonis, precor, remuneret cœlestibus.
Musas colebas sacras, & illices boni.
Sit virium hoc onus, si virium hic modus.
Vox maior ista Buccinis est omnibus:
SCHVLTINGIVS CONFESSIONEM protulit
BETHLEM[ECI] INCOLAE, ET SENIS STRIDONII.

D.HIE

D. HIERONYMVS LAVDAT
CORNELII SCHVLTINGII OPVS
de Ecclesiastica Disciplina.

Magnum opus, & dignum monimentis omnibus aei,
De DISCIPLINA ECCLESIASTICA tuum,
Euge, tuis dignum curis, opere hoc opus orbi est.
Res Christiana Disciplinâ nititur.
Cuius neglectu rerum subuertitur ordo,
Nutantq; FIDEI CHRISTIANAE vertices.
Tu reuocas veterum mores prescriptaq; Patrum
Antiquitatis optima ornamenti q;.
Tu quæsitorum leges ritusq; sacrorum
Produeis in theatrum amans ECCLESIAE.
In melius mores hominum vitamq; sacrorum
Referre conabar p̄ijs hortatibus
Vltricesq; minas à Rege potentis olympi,
Interminabam aduersus impios choros.
Ergo mibi subiud maculas inducere certane
Calumniā fugillat Vrbs me & Curia.
aduersum erigitur me candidus ordo sacrorum,
Securitate non fruor, verto solum.
Traducant & te nimium sapuisse querantur,
Quasi piacularis est calumnia.
Nemo fidem negat his scriptis, cui integra virtus,
Damnationis calculum nemo feret.
Aude animo & temet sacris seruato nouandis,
In pristinum statum manente gloria.

S. AN-

S. ANDREAS APOSTOLVS E.
CORNELIO SCHVLTINGIO
Canonicu suo.

CORNELI patriæ delitium es tua,
Sicut Bethsaïda gloria cum PETRO
Dux fratre meo, Christiadum duce.
ANDREAE obsequijs perdius incubas
Et pernox, rubeo vellere praditus,
Collegis reliquis additus & choro.
Ex vsu Canonum viuere mos tibi:
Prudens simplicitas, & sapientia
Simplex, ingenij est dos & amor tui:
Quamuis exuperas ingenio catum
Acri Mercurium, quod labor impigre
Sudans condecorat dotibus optimis.
Mauis esse bonus, malo bonos ego,
Horis quam varios omnibus aseclas.
Exemplum reliquis ducis in optimum
Istud, ne vitijs dedita pectora
Fastosis, operum sint & inania
Rectorum, & vitijs usque scatentia.
Ignorare malum prestat in omnibus,
Quam postquam scieris, tale relinquere;
Id verò ingenio verius est tuo.
ANDREAE meritis sic cumula chorum,
Sanctorum chorus ut fiat & astricus.

B.LAV.

V B. LAVENTIVS CORNE.
LIO SCHVLTINGIO GYMNASII
Laurentiani Regenti & Pro-
fessori.

LAUREAM LAVRENS tibi sempiternam
Vendico; nam tu mihi laureatus
Pubus es nostra studio, magister,
Perpete flagrans.

Quinquies Vrbem Latiam potestas
Sancta lustrasset redeunte lustro,
Quod bonas artes bonus administras

Ore, sylog.

Artium tantiūm nec eras sacerdos,
Atq; Musarum vigilans Magister;
In tuos maiora humeros residunt
Pondera rorum.

Cura te solum studiosa spectat;
Creditur rerum tibi quod mearum est,
Creditur concors tili disciplina,

Cura domusq;

Ergo Laurentūm iuuenes gubernas,
Atticos necnon Latios, poetas
Et Sophos, iusta moderans lyceum

Lege meorum.

Langueſ ex Martis furia ſcholarum
Splendor, & clades operit Camanas;
Cenſibus nam te minuunt, ſcholasq;

Tempora dura.

† † †

Fundis

V.

Fuudis effusa quod habes benignus
Et pia dextra: remanens egestas
Te premis; sunt hac tua liberalis

Præmia sœpe.

Sed tamen factis aliud mereris,
Et tui manes aliud merentur
Fratriis, aeterna licet hi fruantur

Luce piorum.

Syndicus magni PETRVS hic Senatus,
Cui modò parent Vbi potentes,
Te facit magnam monitore nostro

Rem sub honore.

Monius ad sacri iuga qua Camana
Thomias regnat, cariosa moles
Stabat, à nostris habitat a dudum

Gymnasiarchis.

Duxerat rimas, oneri fatigens
Pendulo: PETRVS rogitat senatum,
Transferat sedem domino sequenti

Hanc, & ementi.

Sancta FRANCISCI loca diuiduntur,
Et datur nobis PARADISVS eius,
Sorte felici, redimente numo,

Aula librorum.

Pergit hic PETRVS, numerat Dalerum
Millium pondus precibus coactum,
Surgit introrsum domus & sub illo

Vertice floret.

Septa KVICKHOVVS moderatur horti

Perpe-

perpetuus floret paradiſus idem,
ante FRANCISCI, mea nunc voluptas,
Palladii aula.

Eccel auretum viret hortus, affert
Laureas flores varios, & herbas,
Arborum dulci grauidumque nectar
Caudice stillat.

Est RVRAEMVNDAE titulus, meumque
Nomen est, Laurus viret, & liquores
Sunt RVRAE, rores saliunt ab alto
Fonte caballi.

Floruit sub te mihi Christiana, &
Dotibus magnis viguit iuuentus:
GASPARI, florens satis, VLEBER CO.
Plurima debet.

Vt tibi debet studio merendi
Ambo certatis, nec amice curam
Qui locum mutas; ope prodes illis,
Consilioque.

Ergo Laurentum decus aiternum,
aucte tam multus operum coronis,
Cincte tantorum meritis laborum,
Viuit felix.

ZELVS

type-

ZELVS CATHOLICVS COR-

NELIVM SCHVLTINGIVM AD-
monet ad edenda & perficienda reli-
qua sua opera.

Herculeis animum contendere laboribus autor,
Insiſte ſemitis, vt hæc tenus, pijs.
Nuper a ſcripta vigent. operum tibi gratia crenſens
illuceat. quos parturis fœtus nouos,
Maturato. TOMISIAM COMMENTARIA profer
ECCLESIASTICA, horror, opio, QVATVOR,
DIVINI OFFICIIL ſic conſet ut omnibus ordo,
Liturgici, Eucharistici, & precum.
Perge per ambroſios diuinius ire labores:
Ut ore, ſic manu Dei hōſtes obrue,
Caleſtique armate ſtylo conſige Prophetam
Gebennidem, Ditis loquacem oraculi.
Sis ANIMADVERSOR, luctare, reſiſte, repugna
CALVINIANIS INSTITUTIONIBVS.
Ulterius vulgus ſcriptorum anteire labora,
Et ade CONFUTATIONES oxyus,
EX CALVINICOLUM Synhodis, fœdisque cloacis
POLITIAE, atque DISCIPLINAEG nauiter.
Te penes hac ſunt ſcripta manu, quæ BELGICA nouit
Quæ GALLIA ipſa machinamenta inferum.
Quas celare volunt, fictisque obtexere laruis,
In publicum producis artes impias.

Non

Non orci galea aut Gygis anulus occultare
(in fabulis quæ sunt) potest hæc crimina.
Cæsar's annales versasti præpete dextra
BARONII iam CARDINALIS incliti;
Contexis studio ex illis SYNTAGMATA prome
ANTIQUITATVM ECCLESIASTICARVM
opus.

Ad te quod lucrum, siue incrementa salutis
Si publicum non accipit tam pulchrum opus?
Si latet, & tanto est res condita vana, labore:
Non semper in te est scripta, quod latent tua:
Augentur sumptus, quibus impar, numina quaris
Tuis laboribus patrocinantia.
Huc Mecenates ergo properate benigni,
Fauore liberales & larga manu;
Ut tam frugiferi digna mercede labores
Ornentur, ut typos adepti prodeant:
Nominibus vestris Phœbi quasi luce coruscant,
Currant ad umbilicum vti celerrime.

CARMEN HENRICI

ELVENSI S GYMNASII LAURENTIANI Professoris in Cornelij Steinvvichij libros de Disciplina Ecclesiastica collapsa restauranda.

Kαίπερ πρεσβυγενῆς κεκμηκῶς δῆ οὐκ ἀπόλοχθε,
Αλλὰ ταλαργενέων ἔργον ἐλιξάμδρῳ.
Ως λευκὸς σχεδόθεν κύκνῳ μέλανος θανάτοιο
Τὴν μολπὴν γλυκερὴν μέλπει ἀπὸ τόματος
Ως χαιλασσόῳ χαλεπῷ ἐπὶ γύρᾳ θόρῳ
Ποικίλα ὥστε φέγγεται ἐμματέως
Εἰν δσίαις δὲ παρὸν μάλα μέρμερα μῆστα τέργα,
Ἐργασίαν μεγάλῃ τεῦχε ποίοιο πάλιν
Δάζετε λαμπόμενον δώσει δαύδαλμα καὶ ἄλλον
Ηρτὺς τότε γέρων τῇ φρενὶ πεύκαλιμπ.

CAR.

CARMEN IAMBICVM

TRIMETRVM MONOCOLON. M.

Matthiae Hulcedij Agripp. Professo-

ris Gymnasij Laurentiani

Coloniensis.

His elegantulis tuis, celestibus,
O quam nites laboribus, Vir optimè,
Choris, tuis iuuas profectò plurimum,
Quos aureo depromis ore, pectore,
Ecclesiam sanctissimam, his opusculis
Mellifera velut apis, per aluearia,
Homines quibus fruuntur electissima
Mella, atticis das quasi petita, floribus.
Hinc tot quibus splendes vbique, opuscula
Ut literis, nunc vnicum decus scies:
Celebris es Confessione Hieronymi,
Principibus, & potentibus grata viris,
Cuius vigorem pristinum libri noui,
De Corrigenda disciplina Ecclesia,
Nouo elaborati opere, satis hi prædicant.
Perge & feracis prode pectoris parem,
Libris quibus celebraberis, sequentibus,
Fidei refertis dogmatibus industriam.
Ecclesiastica, in quibus pulcerrimè
(Opera profectò Clericis aptissima)
Officia quattuor tomis, complecteris.
Præterea inane's efferi Calunij,
Explodis vnu's nania's, & ferreos,

Calu-

Caluiniorum tundis ora, malleo
Nefanda prodens concilia queis floruit
In belgio, tum gallijs turba impia:
Et Cæsar is dein digeris, doctissimi
Historiæ opera plurima, Patris Baronij:
Qua sic suis effingis omnibus, sacris
Scientiarum ex fontibus, coloribus:
Cous velut Apelles suas imagines.
Lucem ferent, perutiles libri tui
Et hi, sequentes editi pulcerrimam.
Sic age, tua super athera fer altissimum,
Labore multo scripta tibi volumina,
Manebit istud decus & ista gloria
Haud posteris incognita, & Nepotibus.

DE